

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Плевен, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Ралица Анг. М.ска Ангелова

при участието на секретаря Калина В. Димитрова
като разгледа докладваното от Ралица Анг. М.ска Ангелова Гражданско дело
№ 20224430106034 по описа за 2022 година

Гр. дело №6034/2022г. по описа на ПлРС, е дело е образувано по жалба от М. П. К., против Решение №*** на ОСЗ- Д.М.. В жалбата общо се посочва, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Допълнително, с писмена молба, ищецът твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като реално са му възстановени 9,000 дка, и е ощетен с 2,000 дка земеделска земя, които са пустеещи. Моли съда да отмени оспореното решение, като незаконосъобразно. Допълнително се твърди, че посоченото решение на Общински съвет на Община Д.Д., като основание за издаване на оспореното решение, не му е връчвано.

По делото, в ход по същество, ищецът моли съда, по реда на чл. 304 от АПК, да наложи глоба на комисията, издала оспореното решение. Претендират се разноси.

Ответникът- ОСЗ-гр.Д.М., изразява становище за неоснователност на депозираната жалба. Посочва се, че оспореното решение е издадено въз основа на влезли в сила решение *** и решение №***, както и въз основа на заявление от наследодателя на жалбоподателя- П.К.Ц.. Посочва се, че по реда на чл. 11, ал.2 от ЗСПЗЗ на наследниците на насл. П.К.Ц., е признато право на възстановяване на земеделски имоти с обща площ от 11,012 дка. Посочва се,

че с оспореното решение, предмет на настоящето дело, са възстановени 11,354 дка. Посочва се, че решението е издадено при спазване на процедурата по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, като с решение №433/12.09.2022г на ОС Д.Д., е предоставена земя по чл. 19, ал.2 от ЗСПЗЗ, която е възстановена, в размер на 11,355 дка. В допълнително становище, съобразно дадените от съда указания, се посочва, че на основание чл. 22, ал.2 от ЗМСМА, актовете на Общинският съвет се разгласяват чрез средствата за масова комуникация, чрез интернет, на страницата на Общината и по друг подходящ начин. Твърди се, че решение №433/12.09.2022г на ОС Д.Д., е публикувано на сайта на Община Д.Д. на 21.09.2022г. и по този начин е съобщено редовно. Посочва се също, че решението на Общинския съвет е част от адм. процедура. В заключение, моли съда да отхвърли жалбата, като неоснователна.

Заинтересованите страни– М. Е., А.М.Е. и Д.М.Е., ред. призовани чрез назначеният от съда особен представител адв. Р. Х., изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът, като обсъди становището на страните, намира за установено следното:

По делото безспорно се установява, че въз основа на оспореното Решение №*** на ОСЗ- Д.М., предмет на настоящето производство, е възстановено правото на собственост върху земи по чл. 19 от ЗСПЗЗ, както следва: 1. НИВА от 1,033 дка, ***, имот №010016, 2. НИВА с площ от 4,740 дка, ***, имот №088005, 3. НИВА от 1,002 дка, в ***, имот №093001 и 4.НИВА от 4,580 дка, в ***, имот №148001- или общо 11,355 дка. В решението е посочено, че същото се издава въз основа на заявление №Д182/27.09.1991г., и въз основа на влезли в сила решение №260579/15.12.2020г. по гр.д. №1762/2020г. и решение №538/13.04.2022г. по гр.д. №6365/2021г. на ПлРС, и както и въз основа на решение №433/12.09.2022г. на ОС - Д.Д., постановено по реда на чл. 45ж, ал.6 от ППЗСПЗЗ, на наследниците на П.К.Ц., б.ж. на ***. Съдът установи, че процесното решение е връчено на жалбоподателя К. на 07.11.2022г., поради което и депозирана жалба от 08.11.2022г, е допустима.

Съдът намира за безспорно установено, че процесното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност.

Съдът намира за безспорно установено също, съобразно представеното удостоверение за наследници, че жалбоподателя М. П. К. и заинтересованите страни- М. Е., А.М.Е. и Д.М.Е., са наследници на насл. П.К.Ц., б.ж. на с. Горни Дъбник, поч. ***

По делото безспорно се установява, че процесното решение, е издадено въз основа на Решение №538/13.04.2022г. по гр.д.№6365/2021г. на ПлРС, влязло в сила на 05.05.2022г, с което, предходно издаденото решение №Д182С/17.09.2021г. на ОСЗ- Д.Д., е прогласено за нищожно. С решението е постановено връщане на преписката за ново разглеждане, със задължителни указания, за внасяне на предложение до ОС Д.Д., за предоставяне на земи от фонда по чл. 19 ЗСПЗЗ, за обезщетяване. Производството по гр.д. №6365/2021г. на ПлРС е изискано и приложено към настоящето производство. Съдът констатира, че с посоченото като основание за издаване на оспореното решение, Решение №260579/15.12.2020г. по гр.д.№1762/2020г., е отменен мълчалив отказ на Общинска служба Земеделие Д.Д. да се произнесе по заявление вх.№РД-12-05-6/30.01.2020г на М. К. и преписката е върната за произнасяне по подаденото заявление.

По делото се установява, че в изпълнение на дадените указания с Решение №538/13.04.2022г. по гр.д.№6365/2021г на ПлРС, до ОС Д.Д., е внесено предложение –л. 123, за предоставяне на земи за обезщетяване на наследниците на насл. Пенко Ценков. По делото се установява също, че въз основа на внесеното предложение, е взето решение №433/12.09.2022г. на ОС Д.Д., по реда на чл. 21, ал.1, т.8 и ал.2 от ЗМСМА, чл. 45ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ, вр. чл. 27, ал.2, т.2 от ПРЗ на ЗИДЗСПЗЗ, на ОСЗ- Д.М., са предоставени имоти- частна общинска собственост, с идентификатори 16537,1016, 16537.88.5, 16537.93.1, 16537.148.1, с обща площ от 11,354дка, с начин на трайно ползване ниви, трета кат, по кадастралната карта на с. ***, за обезщетяване на наследниците на П.К.Ц.. Както бе посочено по- горе, същото се явява основание за издаване на процесното решение. По делото, от страна на ответника, няма представени доказателства за връчване на това решение на жалбоподателя и на заинтересованите страни, съобразно дадените от съда изрични указания в тази насока. Представени са доказателства за публикуване на решението в сайта на Община Долни Дъбник.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за

установено от правна страна следното:

Жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на §27, ал.1 от ПЗР ЗИДЗСПЗЗ, неприключилите производства по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен фонд се приключват по досегашния ред. В съответствие с ал. 2 на същия текст, Общинските съвети предоставят земи от общинския поземлен фонд, включително пасища и мери по чл. 19, при наличие на едно от условията: 1. установяване на границите на земеделските имоти, за които е издадено решение на общинската служба по земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници; 2. изпълнение на съдебни решения за признато право на собственост; 3. обезщетяване на собствениците, чиято собственост не може да бъде възстановена. Нормата на чл.45ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ постановява, че Общинската служба по земеделие представя мотивирано искане до кмета на общината, в случаите по §27, ал. 2, т.1, 2 и 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. По силата на ал. 2, Общинският съвет се произнася на първото си заседание след постъпване на искането по ал. 1, с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, като решението на Общинският съвет се връчва по реда на АПК на лицето по чл. 45д, ал. 2 и служебно - на Общинската служба по земеделие. Съобразно нормата на ал. 3, Общинската служба по земеделие, в 14-дневен срок от влизане в сила на решението по ал. 2, постановява решение за възстановяване правото на собственост, придружено със скица на имота, което решение от своя страна също се връчва на лицето по чл. 45д, ал. 2, но по реда на ГПК. Цитираните норми налагат следните правни изводи: В хипотезата на чл. 27, ал.2, т.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, Общинският съвет действа при условията на обвързана компетентност, като е длъжен да постанови решение, с което да предостави съответните земеделски имоти на Общинската служба по земеделие, в качеството ѝ на единствен решаващ орган по възстановяването на собствеността върху земеделските земи. В случая е налице хипотезата на съдебно решение по тази разпоредба-посоченото по-горе Решение №538/13.04.2022г. по гр.д.№6365/2021г. на ПЛРС. Административният орган-Общинският съвет, е бил длъжен единствено да съобрази наличието на предпоставките за приемане на решение в съответствие с § 27, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, във връзка с чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, за

предоставяне на процесните имоти на наследниците на насл. Пенко Ценков, въз основа на което, общинската служба да завърши процедурата по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ. От анализа на приложимата разпоредба на чл. 45ж ППЗСПЗЗ следва да бъде направен извод, че решението на общинския съвет по чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ, има белезите на индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване. Влизането в сила на това решение е предпоставка за постановяване на решение от Общинската служба по земеделие- арг. чл. 45ж, ал. 3 ППЗСПЗЗ. Касае се за два самостоятелни етапа от процедурата по възстановяване на собствеността, в която властническите волеизявления се правят от различни органи, като решението на Общинският съвет подлежи на самостоятелно обжалване. Право да оспорват административния акт, имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. Разпоредбата на чл. 45ж, ал. 2, изр. 2 ППЗСПЗЗ е ясна и според същата, решението на Общинския съвет е следвало да се връчи по реда на АПК на лицата по чл. 45д, ал. 2 ППЗСПЗЗ. На свой ред, решението е следвало да влезе в сила и едва след това да се постанови атакуваното понастоящем решение. Предвиденото задължение за връчване на решението на общинския съвет на заинтересованите страни и неговото влизане в сила преди постановяване на решението по чл. 45ж, ал. 3 ППЗСПЗЗ не е случайно и същото очевидно цели гарантиране интересите на заинтересованите и избягване на случаи, при които решението по ал. 2 се узнава от последните едва с приключващия процедурата административен акт. В случая, от събраните по делото доказателства и изрично дадените с определение №4147/15.09.2023г, указания до ответника, не се установява, решението на Общинския съвет да е връчено на лицето по чл. 45д, ал. 2 / жалбоподателя/, по предвидения за това ред- по АПК, по посочените в чл. 18а от АПК начини. Доколкото нормата на специалният закон- чл. 45ж, ал. 2, изр. 2 ППЗСПЗЗ, предвижда връчване по реда на АПК, то и разгласяването на постановеното решение – чрез публикация в сайта на общината, не може да се приравни на редовно връчване на лицата по чл. 45д, ал. 2 ППЗСПЗЗ, респ. нормата на чл. 22, ал.2 от ЗМСМА е дерогирана от специалният закон. С оглед изложеното, съдът приема, че решението на Общински съвет Д.Д. не е влязло в сила към момента на постановяване на оспореното Решение №***на ОСЗ- Д.М.. Поради изложеното, съдът приема, че оспореното решение е

постановени при нарушение на процесуалните правила и е незаконосъобразно на това основание. /в т. см. определение 7842/21.06.2017 адм д. №6198/17г на ВАС, решение 11060/22.10.2015 по адм. д.№ 15012/2014г на IV о. на ВАС. /.

На основание гореизложеното следва оспореното решение Решение №***на ОСЗ- Д.М. да бъде отменено и преписката бъде върната за ново произнасяне, с указания за изпълнение на разписаната в чл. 45ж, ал. 2 и ал.3 от ППЗСПЗЗ процедура- издаване на решение за възстановяване на земите на наследниците на насл. П.К.Ц..

Следва в полза на жалбоподателя, да бъдат присъдени направените по делото разноси- сумата от 500лв.- внесен депозит за възнаграждение на назначеният на заинтересованите страни особен представител.

По направеното от жалбоподателя М. К. искане по чл. 304, ал.1 от АПК, за налагане на глоба на членовете на комисията , постановила оспорения адм. акт, съдът съобразява следното: нормата на чл. 304., ал.1 от АПК постановява, че длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт, извън случаите по дял пети, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв. Съдът приема, че в случая не е налице неизпълнение на влязло в сила съдебно решение- Решение №538/13.04.2022г. по гр.д.№6365/2021г. на ПлРС, доколкото дадените с него указания са изпълнени. С оглед на изложените по- горе мотиви, в случая, при издаване на процесното решение, са налице две самостоятелни адм. производства, два самостоятелни етапа от процедурата по възстановяване на собствеността, в която властническите волеизявления се правят от различни органи. Следва да се посочи също, съобразно нормата на чл. 306, ал.2 от АПК, наказанията се налагат с разпореждане на председателя на съответния съд или от овластено от него лице, като съобразно ал.4 на същия член, препис от разпореждането се връчва само на нарушителя. Тълкуването на чл. 306, ал. 1 - 4 води до извода, че административно-наказателното правоотношение се развива между органа, който следва да наложи санкцията (председателят на съответния съд или упълномощено от него лице) и виновното длъжностно лице, което не е изпълнило съдебното решение и следва да понесе отговорността за това. По тази причина производството се провежда в закрито съдебно заседание, като на нарушителя се дава възможност да представи писмени обяснения, в които да изложи причините, поради които не е изпълнил съдебния акт. В този

смисъл, налагането на глоба е по преценка на председателят на съответния съд или упълномощено от него лице. В случая такова производство не е инициентирано от настоящия състав; не са изискани и обяснения.

Съдът намира, че искането на адв. Р. Х.- като особен представител на заинтересованите страни, за определяне на депозит за всеки един от тях, като неоснователно. Съдът, с протоколно определение от 30.11.2023г, е постановил назначаване на един общ особен представител на заинтересованите страни, на разноси на жалбоподателя. Съдът е посочил, че съобразно нормата на чл. 137, ал.6, изр. последно от АПК, възнаграждението се определя от съда, и е определил възнаграждение от 500лв. – или в размер на $\frac{1}{2}$ от определеният в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адв. възнаграждения, размер от 1000лв. В случая не са налице противоречиви интереси на заинтересованите страни, съдебното производство с участието на особеният представител е приключило в едно с.з.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №*** на ОСЗ- Д.М., ИРМ- Д.Д., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ВРЪЩА преписката на ОСЗ- Д.М., ИРМ- Д.Д., ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение, указания.

ОСЪЖДА ОСЗ- Д.М., ИРМ- Д.Д., ДА ЗАПЛАТИ НА жалбоподателя М. П. К., ЕГН *****, сумата от **500лв.** разноси по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя М. П. К., ЕГН *****, с правно основание чл. 304, ал.1 от АПК, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на назначеният като особен представител на заинтересованите страни- адв. Р. Х., за изменение на протоколно определение от 30.11.2023г, и определяне на допълнителен депозит, като НЕОСНОВАТЕЛНО.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните, пред Административен съд-гр. Плевен.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____